

Afz. Jolijn Santegoeds, email: tekeertegendeisoleer@hotmail.com
Actiegroep Tekeer tegen de isoleer! / Stichting Mind Rights, website www.mindrightrights.nl
Tel: 040-2515342 of mobiel : 06-47018432

Beste allemaal

In een eerste reactie korte reactie op het wetsvoorstel Verplichte Zorg wil ik alvast 1 punt met klem benoemen.

Artikel 8.14.2.a vermeldt dat verplichte zorg kan inhouden: onderzoek aan lichaam of kleding.

Hiermee wordt fouilleren of visitatie bedoeld.

Ik ben van mening dat er een expliciet verbod moet komen op (handmatige) jeugdvisitatie, omdat dit grote schade met zich meebrengt. En dit artikel zou dus uitgebreid moeten worden met een aanvullende regels, zoals:

* **niet toepasbaar voor mensen onder de 18 jaar**, (dwz jongeren niet ontkleden met fysieke overmacht)

* **onderzoek aan lichaam mag enkel worden uitgevoerd met behulp van scanapparatuur** (geen betasting of vernederende ontkleding en schouwing, maar enkel discrete technieken, ofwel zogenaamde Best Practices).

Bijvoorbeeld bij Schiphol is men op de hoogte van zogeheten Best Practices in de vorm van geavanceerde scan-technieken, om drugs en wapens op te sporen.

Dit punt is erg van belang, aangezien het visiteren van jeugdigen en jongeren (jeugdvisitatie) nog steeds voorkomt, met name bij de jongeren die vanwege wachtlijsten onterecht in jeugdgevangenissen (JJI's) verblijven.

Toelichting vanuit mijn ervaringen

Vanuit mijn eigen ervaringen kan ik toelichten wat de gevolgen zijn van jeugdvisitatie. Visitatie is onderzoek van lichaamsholten. Wanneer dat onder dwang gedaan wordt, krijg je hele vreemde taferelen (gelijkend op een groepsaanranding).

Ik ben zelf onder dwang gevisiteerd in de jeugdpsychiatrie, als aanvulling op het separeerbeleid (hele dagen in de isoleer), omdat ik "een gevaar was voor mezelf". Ik deed zelfmoordpogingen en automutilatie, en ik smokkelde soms ook mesjes de separeer in (daar kon ik in alle privacy mezelf verwonden). Om mij "te beschermen tegen mezelf" werd ik met overmacht gevisiteerd als ik de separeer was uitgeweest. Via repressie en dwang (isoleercellen, fixatie, dwangmedicatie en zelfs visitatie) probeerden ze mijn depressieve gedrag te verhelpen, maar dat werkte averechts (zoals ook beschreven in de voorgaande manifesten).

Ik heb nooit echt over mijn innerlijk kunnen praten in de GGZ, juist vanwege de jeugdvisitatie.

Het onderstaande is erg persoonlijk en wellicht ook wel schokkend, maar het is mijn "coming out". Jeugdvisitatie moet gewoon verboden worden. Het heeft mijn ontwikkeling dramatisch verstoord.

Aanleiding: zelfbeschadiging

Ik heb eigenlijk mijn hele leven al moeite met “vrouwelijkheid”. Het begon vooral in mijn puberteit met problemen rond mijn eigen vrouw-zijn. Ik wilde geen vrouw worden, dat vond ik te moeilijk en te vroeg. Dat leek me helemaal niks. Sex leek me ook niks. Ik wilde het allemaal niet. Vanwege familieomstandigheden kon ik daar niet over praten, en ik voelde me erg vreemd en eenzaam. Zo vreemd dat ik dood wilde. Toen deed ik op mijn 16^e een zelfmoordpoging.

Toen kwam ik in de psychiatrie, en na een volgende zelfmoordpoging belandde ik al snel in de separeer voor mijn eigen veiligheid. Daar voelde ik me afgedankt, en dat bevestigde de gedachte dat ik niet op deze wereld thuishoorde. Daardoor namen mijn zelfmoordgedachten alleen maar toe. Het ging van kwaad tot erger. En omdat ik ook IN de separeer mezelf verwondde, begonnen ze met visiteren (onder dwang).

Visitatie onder dwang:

Visiteren onder dwang hield in mijn geval in: onderzoeken van lichaamsholten (bekijken en betasten), terwijl je tegen de grond wordt gehouden door meerdere mensen (fysieke overmacht).

Onbegrepen:

De kern van mijn problemen zat in mijn ontwikkeling tot vrouw, alleen kon/durfde ik daar met niemand over te praten, en daarom deed ik zelfmoordpogingen. Toen ze me visiteerden en zo enorm vernederden, kon ik niets anders dan mezelf heel hard verzetten, in de hoop dat ze uit mijn verzet zouden concluderen dat de problemen daar zaten. Dat werd helaas echter niet begrepen.

Men zag enkel het verzet en de zelfbeschadiging en dat noemde men “gevaar”.

Onbegrijpelijke vrouwen: gevolgen voor de toekomst

Die visitaties gebeurden meestal door vrouwen (met geweld en dwang). Dat vrouwen dit KONDEN doen, dat heb ik nooit echt kunnen snappen. Ik zei nog: “welk deel van nee begrijp je niet? Baas in eigen buik, denk even na, waar ben je mee bezig”. Maar ze deden het. Ik begrijp inmiddels dat ze me oprecht wilden beschermen, maar ze gingen daarbij verder dan ver. Hoe konden ze zo over mijn grenzen heengaan?

En ik hoorde daarna in mijn separeer vanaf de gang de ene vrouw tegen de ander zeggen: Ik heb vannacht maar een taxi genomen, want zo alleen in het donker naar huis is ook niet veilig.. Ik vond het zo onbegrijpelijk hypocriet. Wat zij niet wilden dat hun overkwam, deden ze zelf wel bij mij.. (nee is toch nee). Mijn hele toekomstbeeld ging eraan kapot (en dat had ik al te weinig). Ik kon me niet meer identificeren met de begeleiding, want zij deden zulke extreme dingen. Daar wilde ik niks mee te maken hebben. Sindsdien had ik nog meer moeite met vrouwen.

En sindsdien heeft mijn eigen ontwikkeling als vrouw een beetje stilgestaan. Ik heb mezelf wel ontwikkeld op andere vlakken. Maar vrouwen.. dat begrijp ik niet echt. Ik weet niet goed wat er van me wordt verwacht, als vrouw, en als vriendin. Ik probeer dat daarom soms zo min mogelijk te zijn, en ik heb dus moeite met relaties. Ik zou het liever anders willen, maar ik heb het nog niet verwerkt.

Ik houd eventueel rekening met een erg eenzame toekomst. Ik ben immers al 30 en ik ben er zelf nog niet klaar mee.

Het is onbegrijpelijk dat ik door vrouwen werd gevisiteerd, en zij mijn bezwaren niet begrepen (hoezo vrouwenhulp?) Voor verkeerde handelingen van jongens was ik tenminste wel mijn hele leven al gewaarschuwd. Ik denk dat ik het de mannen daarom makkelijker vergeven heb ofzo. Ik begrijp het beter. Dat maakt het simpeler. Met vrouwen heb ik nog steeds moeite. Ik voel me door vrouwen vaak sneller bedreigd, omdat zij dus wel een echte vrouw zijn geworden, en ik het nog steeds niet echt begrijp en omdat dat me pijn doet. De confronterende vraag wie ik ben, komt dan teveel naar voren.

Veel jongeren hebben problemen met hun ontwikkeling tot volwassene. Daarvoor is zelfs een algemeen woord bedacht: **puberteit**.

In de GGZ zitten kinderen en jongeren die extra problemen hebben, en daardoor een **extra moeizame ontwikkeling** doormaken op een of ander vlak.

Het is absoluut ontoelaatbaar om de jongeren die worstelen met zichzelf te visiteren. Jeugdvisitatie moet daarom verboden worden in de nieuwe wet over Verplichte Zorg.

**

Acties tegen jeugdvisitatie: draagvlak

Jeugdvisitatie is eigenlijk mijn belangrijkste en ergste actiepunt, maar dat is eigenlijk te heftig voor mij. Daarom doen we prikacties rond dit onderwerp.

Jeugdvisitatie hoeft in Nederland toch niet voor te komen? Maar ik kan dat niet zelfstandig eigenhandig alleen veranderen. Dat is politiek enzo. Mensen moeten het begrijpen. Daarom wil ik er nu openlijk voor uitkomen wat het met mij deed en doet, ook al is het enorm privé en gevoelig. Dit moet gewoon stoppen. Het KAN gewoon niet dat er in 2008 nog kinderen zo mishandeld worden door BIG-geregistreerde, door de overheid goedgekeurde instellingen. Ik denk dat de schadevergoedingen aan al die kinderen nog duurder zijn dan de echte oplossing van dit afschuwelijke gebeuren. (het is m.i. vergelijkbaar met misbruik door de kerk).

Ik zou **jeugdvisitatie helemaal verbieden** voor iedereen onder de 18, omdat het echt een inbreuk op de ontwikkeling is. Het is sowieso vernederend voor iedereen, dus eigenlijk is er behoefte aan iets anders. Iets professioneler (**een betere zorgrelatie** zodat drugs- en wapensmokkel overbodig wordt, omdat het leven goed is).

En er bestaat **scan-apparatuur**, waarmee je bijna alles kan zien (dat weten ze bij Schiphol wel te vertellen)

En een **interne reorganisatie van de JJI's** waarbij de wachtlijstjongeren bij elkaar op dezelfde groepen komen te zitten, zodat men het strenge gevangenisregime niet op deze groepen hoeft toe te passen, en tevens deze bizarre vorm van noodopvang meer kan **specialiseren**. (dat zou kunnen onder de vlag van speciale Dwang en Drang projecten, daar heb ik wel ideeën over)

VN-verdragen: Rechten van het Kind.

Ik neem aan dat ik niet hoeft uit te leggen dat in alle mensenrechtenverklaringen de ontwikkeling van het Kind en de integriteit van het lichaam worden genoemd.

Ik hoop u zo voldoende te hebben geïnformeerd. Wordt vervolgd.

Met vriendelijke groeten

Jolijn Santegoeds

PS. Ik wens voor 2009 dat de kinderen veilig zijn in de handen van de Zorg.
“Maak de GGZ beter: helpende handen zijn niet van plastic!”